

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
6 У. 15404/10 (2008)
25.11.2010. године
Београд
Немањина 9

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љиљане Јевтић и Живане Ђукановић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца Јавног водопривредног предузећа В.В. из Н.С., ... , ради поништаја решења Општинског већа општине В. број ... од ... године, у предмету утврђивања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 25.11.2010.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Општинског већа општине В. , број ... од ... године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, тужиочева жалба изјављена против решења Јавног предузећа за грађевинско земљиште, изградњу и путеве „Дирекција за изградњу“ В. , број ... од ... године, којим је тужиоцу утврђена накнада за коришћење грађевинског земљишта за ... годину, у износу од ... динара.

Тужбом поднетом 02.10.2008. године, којом је под У. 496/08 пред Окружним судом у Новом Саду покренуо овај управни спор, тужилац оспорава

законитост решења туженог органа због нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да су по Закону о водама (“Службени гласник Републике Србије”, број 46/91...101/05), тужиоцу поверени на управљање водопривредни објекти који се налазе на водном земљишту и да према наведеном закону представљају добра у општој употреби, која су у државној својини, те да, према члану 77. Закона о планирању и изградњи, тужилац није у категорији власника, нити корисника ових објеката, већ да су му водопривредни објекти поверени на управљање. Наводи и да је пример туженог за утврђивање предметне накнаде јединствен и усамљен случај, као и то да ако би био прихваћен, отворила би се могућност за остале локалне самоуправе на подручју АП Војводина за обрачун и наплату ове накнаде, што би довело у питање основе финансирања и обезбеђења средстава за функционисање водопривредне делатности. Како са разлога ближе назначених у тужби налази да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, тужилац предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је преузео нерешен предмет Округног суда у Новом Саду У.број 496/08 од 01.01.2010.године, а на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), и члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС” број 116/08 и 104/09).

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ”, број 46/96), Управни суд је нашао да је тужба основана.

По налажењу Управног суда основано се тужбом указује да је неправилно утврђено чињенично стање и повређен закон на штету тужиоца. Наиме, тужени орган у оспореном решењу не даје довољне разлоге због којих је тужиоца, коме су водопривредни објекти поверени на управљање, сврстао у категорију власника, односно корисника грађевинског земљишта, који су према члану 77. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“

бр.47/03...39/09), обвезници плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, нити је образложио који је критеријум тужени орган применио код обрачуна накнаде за коришћење грађевинског земљишта за објекте које је означио као водопривредне. С обзиром на то, Управни суд је утврдио да се оспореним решењем тужени орган није изјаснио о свим наводима жалбе тужиоца и није дао довољне и опредељујуће разлоге за одбијање жалбе. Стога је оспорено решење туженог органа, по оцени овог суда, засновано на битној повреди правила поступка, прописаној одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, број 33/97, 31/01 и 30/10), према којој образложење решења садржи утврђено чињенично стање и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а у вези члана 235. ст. 2. истог Закона, сагласно којој одредби у образложењу другостепеног решења морају се оценити и сви наводи жалбе.

Полазећи од изнетог, суд је оценио да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, те је применом одредбе члана 41. став 2., у вези са одредбом члана 38. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

У извршењу пресуде, тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се при том примедба суда у погледу поступка, изнетих у овој пресуди у року и на начин прописан одредбом члана 61. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр.46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 25.11.2010. године, 6 У. 15404/10 (2008)

Записничар
већа-судија
Снежана Томић,с.р.
Ђуричић,с.р.

Председник

Олга

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић